

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 20.

Vydána dne 22. dubna 1937.

Cena: Kč 1.—.

Obsah: (56. a 57.) 56. Nařízení o úpravě poměrů československého stavu pojištění Fénixu, životní pojišťovací společnosti ve Vídni, a některých souvisejících otázek. — 57. Nařízení o přechodném snížení celních sazeb na sádlo.

56.

Vládní nařízení

ze dne 21. dubna 1937

o úpravě poměrů československého stavu pojištění Fénixu, životní pojišťovací společnosti ve Vídni, a některých souvisejících otázek.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. I zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., o mimořádné moci nařizovací, ve znění zákona ze dne 17. června 1936, č. 163 Sb. z. a n.:

Čl. I.

Změna vládního nařízení ze dne 21. dubna 1936, č. 101 Sb. z. a n., o některých opatřeních týkajících se Fénixu, životní pojišťovací společnosti ve Vídni, ředitelství pro československou republiku v Praze.

Vládní nařízení č. 101/1936 Sb. z. a n. se mění a doplňuje takto:

1. Za § 1, odst. 2 vkládá se tento další odstavec:

„(3) Bylo-li do zabezpečovacího fondu této pojišťovny pojato jmění jiných druhů než uvedených v § 5 zák. č. 147/1934 Sb. z. a n., může je ministerstvo vnitra ponechat v tomto fondu odchylkou od právě uvedeného ustanovení, jakož i od ustanovení § 8, odst. 3 téhož zákona.“

2. § 2, odst. 1 bude zníti:

„(1) Ke správě tuzemského jmění (práv a závazků) životní pojišťovací společnosti Fé-

nix ve Vídni ustanoví vláda správce, který budiž zapsán do obchodního rejstříku. Správcem může býti ustanovena jedna osoba nebo více osob neb osoba právnická. Řád pro úřadování správce stanoví ministerstvo vnitra se schválením vlády. Bude-li správcem ustanoveno několik osob fyzických, buď z nich jedna určena vedoucím správcem a jedna jeho náměstkem; firmu v tomto případě podpisují vedoucí správce (jeho náměstek) a jedna z ostatních osob za správce určených.“

3. § 2, odst. 2 bude zníti:

„(2) Na správce přecházejí práva a povinnosti zastupitelstva (representace), zřízeného pro obchodní činnost této pojišťovny na území republiky Československé, zejména též oprávnění provozovati pojišťovací obchody; správce však podléhá ministerstvu vnitra republiky Československé a jemu odpovídá za výkon své funkce. Členové zastupitelstva a prokuristé buďtež z obchodního rejstříku vymazáni z moci úřední.“

4. § 3, odst. 2 bude zníti:

„(2) Ustanovení pojistných smluv, náležejících do československého stavu pojištění pojišťovny jmenované v § 1, o plnění v jiné měně než v československé, přeměňují se na ustanovení o plnění ve měně československé podle kursů, které vyhlásí ministerstvo vnitra v dohodě s ministerstvem financí v Úředním listě republiky Československé. Měnové doložky v pojistných smlouvách jsou neúčinné; pojistník nemá nároku na náhradu částky, o kterou vzhledem k takové doložce plnil navíc.“

5. § 3, odst. 5 bude zníti:

„(5) Do československého stavu pojištění — s výjimkou toho, co se stanoví v dalším od-

stavec — nepatří ani pojistné smlouvy uzavřené po 26. únoru 1919 s jiným obchodním místem než se zastupitelstvem (ředitelstvem) uvedené pojišťovny pro Československou republiku v Praze, ani pojistné smlouvy, z nichž třeba i jen některé prémie byly placeny po 26. únoru 1919 u jiného obchodního místa než u zmíněného zastupitelstva.“

6. V § 3 vkládají se za odstavec 5 další odstavce tohoto znění:

„(6) Do československého stavu pojištění náležejí i pojistné smlouvy uzavřené pojišťovnami, jejichž pojistné smlouvy pojišťovna jmenovaná v § 1 plnila ředitelstvem pro Československou republiku v Praze, a to smlouvy:

a) uzavřené pojišťovnami se sídlem na území nynějšího Rakouska nebo zastupitelstvy pro bývalé Rakousko s československými pojistníky přede dnem 26. února 1919, v rozsahu úmluvy mezi republikou Československou a republikou Rakouskou ze dne 29. května 1925, vyhlášené pod č. 34/1927 Sb. z. a n.,

b) uzavřené pojišťovnami se sídlem na území Maďarska nebo zastupitelstvy pro bývalé Uhersko s československými pojistníky přede dnem 26. února 1919, v rozsahu úmluvy mezi republikou Československou a královstvím Maďarským ze dne 13. července 1923, vyhlášené pod č. 228/1924 Sb. z. a n.,

c) uzavřené po dni 26. února 1919 se zastupitelstvy pro Československou republiku, byly-li všechny prémie placeny v měně československé u těchto zastupitelstev.

(7) Vládním nařízením bude podrobněji určen podle těchto zásad rozsah československého stavu pojištění.

(8) Ministerstvo vnitra může ve výjimečných případech stanoviti odchylky od ustanovení odstavce 1 ve prospěch pojistníků pro některé skupiny pojistných smluv.“

7. § 4, odst. 1 bude zníti:

„(1) Spory proti pojišťovně z pojistných smluv, náležejících do československého stavu pojištění (§ 3, odst. 5 až 7) pojišťovny jmenované v § 1, jakož i spory o jiné nároky proti této pojišťovně se přerušují na dobu tří let ode dne vyhlášení tohoto nařízení; nové žaloby bud' v této době odmítnuty. Po tutéž dobu bud'ť jakékoliv exekuce nebo zajišťovací úkony na tuzemské jmění pojišťovny (§ 1) odloženy; rovněž nelze po tuto dobu prohlásiti konkurs na tuzemské jmění po-

jišťovny. Vládním nařízením lze tuto dobu prodloužiti nebo zkrátiti.“

8. V § 4 vkládá se za odstavec 2 další odstavce tohoto znění:

„(3) Proti jmenované pojišťovně nelze namítati, že závazky vůči ní nemusí býti splněny vzhledem ke změně poměrů nebo ztrátě důvěry k ní.“

Čl. II.

Některé další úpravy.

§ 1.

(1) Osoby, které mají bydliště nebo sídlo podniku (závodu) na území Československé republiky a jsou zavázány plniti kterémukoliv obchodnímu místu Fénixu, životní pojišťovací společnosti ve Vídni (dále jen Fénix), z jakéhokoliv titulu pohledávku, třeba v den počátku účinnosti tohoto nařízení nedospělou, nebo mají v držení neb správě jmění této společnosti nebo pro tuto společnost, mohou s právním účinkem nadále plniti a uvedeně jmění odevzdati jen správci ustanovenému podle § 2 vl. nař. č. 101/1936 Sb. z. a n. (dále jen správce).

(2) Každý, na koho se vztahuje ustanovení odstavce 1, je povinen oznámiti svůj závazek, pokud se týče držbu nebo správu jmění podle odstavce 1, do šesti týdnů ode dne počátku účinnosti tohoto nařízení doporučeným dopisem správci. Nesplnění této povinnosti je trestné podle čl. II zák. č. 109/1934 Sb. z. a n.

(3) Pohledávky — třeba i nedospělé — tuzemských věřitelů, kteří činí nároky na uspokojení z tuzemského jmění Fénixu, bud'ť, pokud nebyly správcem výslovně uznány, přihlášeny u něho doporučeným dopisem do šesti týdnů ode dne počátku účinnosti tohoto nařízení, jinak zanikají. Pohledávky bud'ť přihlášeny podle své výše nebo hodnoty ke dni 22. dubna 1936; úroky z nich od tohoto dne nepříslušejí.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se nevztahují na nároky z pojistných smluv vůbec a na nároky veřejnoprávní.

(5) Dlužné prémie československého stavu pojištění Fénixu nelze kompenzovati s pohledávkami za Fénixem, nevzniklymi z pojistného poměru.

(6) Vládním nařízením bude stanoveno, pokud a jakým způsobem uspokojí správce nároky na uspokojení z tuzemského jmění Fé-

nixu, vzniklé z jiného právního důvodu než z pojistných smluv.

§ 2.

(1) Jestliže pojistník nezaplatil před počátkem účinnosti tohoto nařízení prémie, které byly splatny podle pojistné smlouvy československého stavu pojištění Fénixu po dni 1. ledna 1936, a došlo-li ke snížení pojistné sumy (redukci) podle všeobecných podmínek pojistných, může být na žádost pojistníkovu provedena obnova pojištění do tří měsíců ode dne počátku účinnosti tohoto nařízení.

(2) Jestliže pojistník československého stavu pojištění Fénixu po dni 22. dubna 1936 placení prémie zastavil a uzavřel smlouvu o životním pojištění s jinou pojišťovnou než Fénixem a byla-li provedena obnova pojištění podle předcházejícího odstavce, je povinna pojišťovna, s níž bylo takové pojištění uzavřeno, do tří měsíců od počátku účinnosti tohoto nařízení přijmouti pojistníkovu výpověď pojistné smlouvy a odevzdati správci tuzezemského jmění Fénixu bez úroků prémie, zaplacené z takové pojistné smlouvy, nejvýše však částku, potřebnou k obnově pojištění podle předcházejícího odstavce.

§ 3.

(1) Nenáleží-li pojistná smlouva do československého stavu pojištění Fénixu a byla-li poslední prémie, splatná před počátkem účinnosti vládního nařízení č. 101/1936 Sb. z. a n., placena u ředitelství této pojišťovny pro Československou republiku, budou vráceny do tří let ode dne počátku účinnosti tohoto nařízení bez úroků dvě třetiny prémie, pokud se týče prémie, které byly placeny nepřetržitě — počítáno zpět od poslední zaplacené prémie — u jmenovaného ředitelství.

(2) Bylo-li ujednáno v pojistných smlouvách, jejichž prémie byly uhrazeny zcela nebo zčásti postoupením pohledávek za „Ústřední bankou německých spořitelů v republice Československé“ („Centralbank der deutschen Sparkassen in der Czechoslovakischen Republik“) v Praze, že bude vrácena částka, o kterou poskytnuté vyrovnání pohledávky přesáhne hodnotu, kterou byly tyto pohledávky započteny na úhradu prémie, bude vrácena do tří let ode dne počátku účinnosti tohoto nařízení jmenovaná částka bez úroků. Při výpočtu této částky odúčtují se dluhopisy, vydané podle § 5 vládního nařízení ze dne 18. prosince 1936, č. 338 Sb. z. a n., o likvidaci společností „Ústřední banka německých spořitelů v republice Československé“

(„Centralbank der deutschen Sparkassen in der Czechoslovakischen Republik“) v Praze a „Karlovarská spolková banka, společnost s r. o.“ („Karlsbader Vereinsbank, Gesellschaft m. b. H.“) v Karlových Varech, ke dni 1. ledna 1937 v kursu 75 a takto zjištěná částka odúročí se 5% ke dni počátku pojištění, vyznačenému v pojistné smlouvě.

§ 4.

(1) Plnění pojistitelova z pojistných smluv o dočasném pojištění na úmrtí a o pojištění životním za risikovou prémie vůbec a jeho plnění z ostatních smluv o životním pojištění, pokud tyto ostatní smlouvy dne 22. dubna 1936 nebyly v platnosti déle než tři pojistné roky, zůstávají nezkrácena s výjimkou snížení podle § 3, odst. 1 vl. nař. č. 101/1936 Sb. z. a n. a podle § 9, odst. 1 tohoto nařízení.

(2) Rovněž nezkrácena zůstávají plnění z pojistných smluv o pojištění operačních výloh a o pojištěních úrazových.

(3) Plnění pojistitelova z ostatních smluv o životním pojištění československého stavu pojištění Fénixu, uzavřených do dne 22. dubna 1936, snižují se po provedení snížení podle § 3, odst. 1 vl. nař. č. 101/1936 Sb. z. a n. podle dále uvedených zásad.

§ 5.

(1) U pojistných smluv o životním pojištění, za něž podle pojistné smlouvy mají být placeny prémie po dni 22. dubna 1936 a u nichž činí pojistná suma nebo hodnota odloženého důchodu více než 10.000 Kč, snižují se pojistitelova plnění, budou-li placeny prémie ve smluvené výši z celé pojistné sumy, o částky uvedené v §§ 6 nebo 7.

(2) Sjednané předběžné nebo dodatečné výplaty (bonifikace) snižují se o stejné procento jako pojistná suma a mohou do ní být započteny.

(3) Výplata z pojistných smluv uvedených v odstavci 1 nesmí po srážkách činiti méně, než by bylo po srážkách vyplaceno z pojistné smlouvy na 10.000 Kč při jinak stejném jejím obsahu.

§ 6.

U pojistných smluv, v nichž byla sjednána doba placení prémie nejdéle 40 let, stanoví se srážka s pojistné sumy (u pojištění odložených důchodů s každé důchodové splátky) podle poměru součtu prémie zaplacených do dne 22. dubna 1936 k součtu prémie sjednaných na celou pojistnou dobu. Srážka činí

s pojistné sumy nebo s každé důchodové splátky:

- 5% při uvedeném poměru do 0.1 včetně,
- 7% při uvedeném poměru od 0.1 do 0.2 včetně,
- 10% při uvedeném poměru od 0.2 do 0.3 včetně,
- 12% při uvedeném poměru od 0.3 do 0.4 včetně,
- 14% při uvedeném poměru od 0.4 do 0.5 včetně,
- 17% při uvedeném poměru od 0.5 do 0.6 včetně,
- 20% při uvedeném poměru od 0.6 do 0.7 včetně,
- 22% při uvedeném poměru od 0.7 do 0.8 včetně,
- 25% při uvedeném poměru od 0.8 do 0.9 včetně,
- 27% při uvedeném poměru od 0.9 výše.

§ 7.

U pojistných smluv s doživotním placením premií nebo s dobou sjednanou pro placení premií delší než 40 let stanoví se srážka s pojistné sumy podle let placení premií do dne 22. dubna 1936 a činí:

- 5%, byly-li premie zaplacený za více než 3 roky a ne více než 5 roků,
- 9%, byly-li premie zaplacený za více než 5 roků a ne více než 10 roků,
- 13%, byly-li premie zaplacený za více než 10 roků a ne více než 15 roků,
- 16%, byly-li premie zaplacený za více než 15 roků a ne více než 20 roků,
- 19%, byly-li premie zaplacený za více než 20 roků a ne více než 25 roků,
- 22%, byly-li premie zaplacený za více než 25 roků a ne více než 30 roků,
- 25%, byly-li premie zaplacený za více než 30 roků a ne více než 35 roků,
- 27%, byly-li premie zaplacený za více než 35 roků.

§ 8.

U pojistných smluv o životním pojištění, za něž podle pojistné smlouvy mají býti placeny premie po dni 22. dubna 1936 a u nichž činí pojistná suma nebo hodnota odloženého důchodu 10.000 Kč nebo méně, činí srážka 3% pojistné sumy nebo každé důchodové splátky, budou-li placeny premie ve smluvené výši z celé pojistné sumy. Bylo-li však v den 22. dubna 1936 v platnosti několik takových pojistných smluv na život téže osoby, takže úhrn pojistných sum (hodnot důchodů) převyšuje částku 10.000 Kč, neplatí ustanovení předcházející věty a použije se pro každou takovou jednotlivou smlouvu ustanovení §§ 6 nebo 7.

§ 9.

(1) U pojistných smluv, za něž byla zaplacená premie jednou pro vždy nebo za něž

placení premií bylo ukončeno do dne 22. dubna 1936 nebo u nichž bylo provedeno nebo nastalo podle všeobecných pojistných podmínek přede dnem 22. dubna 1936 snížení pojistné sumy (redukcí) z důvodu, že premie nebyly zaplacený, činí srážka 30% pojistné sumy nebo každé důchodové splátky po dni 22. dubna 1936.

(2) Jde-li však o pojištění důchodové s roční splátkou do 3.600 Kč, činí srážka 5% každé důchodové splátky.

(3) Roční výplata při důchodovém pojištění s roční splátkou přes 3.600 Kč nesmí po srážce činiti méně, než by bylo po srážce vypláceno ze smlouvy na důchod s roční splátkou 3.600 Kč při jinak stejném obsahu pojistné smlouvy.

§ 10.

(1) Ustanovení §§ 4 až 9 se použije i na pojistné smlouvy, u nichž byla pojistná plnění, jimiž byl povinen Fénix, sice splatná před účinností tohoto nařízení, ale výplata nebyla provedena vůbec či jen zčásti, nebo při výplatě byla zadržena částka ke krytí dědických poplatků nebo majetkové dávky. Při tom částky plněné Fénixem před účinností tohoto nařízení vpočítávají se do míry plnění, určené ustanoveními §§ 4 až 9.

(2) Osoby pojištěné nebo osoby oprávněné k vybrání plnění z pojistných smluv nemají nároků na náhradu úroků, byla-li tato plnění, splatná přede dnem 31. prosince 1937, vyplacena ve dny pozdější než ve dny stanovené v pojistných smlouvách.

§ 11.

(1) Došlo-li po dni 22. dubna 1936 k snížení pojistné sumy z důvodu, že premie nebyly placeny, a nebyla-li provedena obnova pojištění podle § 2, odečte se od snížené pojistné sumy (redukční sumy), stanovené podle všeobecných pojistných podmínek, částka, která by byla sražena z celé pojistné sumy podle §§ 6 až 8; takto vypočtená částka sníží se o 10% při redukcí prováděné v roce 1937, o 5% při redukcí prováděné v roce 1938. Provedené nebo podle všeobecných pojistných podmínek nastalé redukcce odporující těmto ustanovením jsou neúčinné.

(2) Odkupy a zápůjčky na pojistky jsou do dne 31. prosince 1940 vyloučeny, vyjímajíc odkupy nutné k úhradě zápůjček poskytnutých na pojistky před počátkem účinnosti tohoto nařízení. Odkup lze žádati pouze ve lhůtě stanovené v § 137, odst. 2 zákona ze dne 3. července 1934, č. 145 Sb. z. a n., o pojistné

smlouvě. Odkupní suma, stanovená podle všeobecných pojistných podmínek, snižuje se v témž poměru, v jakém je v den zastavení placení prémie redukční suma, stanovená podle odstavce 1, k redukční sumě, stanovené podle všeobecných pojistných podmínek.

§ 12.

Pojištění, uzavřená buď se snižováním prémie nebo s různými způsoby výplaty nebo s několika výplatami pojistné sumy, mohou být přeměněna se souhlasem ministerstva vnitra v pojištění stejné hodnoty bez snižování prémie a s jednou výplatou, jestliže toho vyžaduje zjednodušení provozu Fénixu.

§ 13.

Pojistník má právo žádati, aby mu byla oznámena výše pojistitelova plnění po úpravě podle vládního nařízení č. 101/1936 Sb. z. a n. a podle tohoto nařízení, jakož i jiné podstatné změny v obsahu pojistných smluv vyplývající z těchto ustanovení; výlohy spojené s tímto oznámením jdou na vrub pojistníků.

§ 14.

(1) K řešení sporů o tom, zda některá pojistná smlouva patří podle ustanovení vládního nařízení č. 101/1936 Sb. z. a n. a podle tohoto nařízení do československého stavu pojištění, dále sporů o plnění z pojistných smluv, hledíc k úpravám daným těmito předpisy nebo předpisy na jejich základě vydanými, zřizuje se u krajského soudu civilního v Praze rozhodčí soud pro spory z pojistných smluv Fénixu pro celé státní území.

(2) Dohled nad tímto soudem přísluší presidentu vrchního soudu v Praze a nejvyšší dohled ministerstvu spravedlnosti, a to podle obdoby ustanovení platných o dozoru nad řádnými soudy.

(3) Náklady spojené se zřízením a činností rozhodčího soudu nese stát.

§ 15.

(1) Rozhodčí soud se skládá z předsedy, jeho náměstka a z přísedících a jejich náhradníků.

(2) Předsedu a jeho náměstka, jakož i přísedící a jejich náhradníky jmenuje a odvolává ministr spravedlnosti. Předsedu a jeho náměstka jmenuje ministr spravedlnosti ze soudců činných v hlavním městě Praze, přísedící a jejich náhradníky jednak ze soudců činných v hlavním městě Praze, jednak na

návrh ministerstva vnitra z jiných osob práv znalých a z pojistných techniků.

(3) Předseda a jeho náměstek, jakož i přísedící a jejich náhradníci mají nárok na náhradu skutečných výloh spojených s účastí při jednání rozhodčího soudu; pokud jde o předsedu, jeho náměstka a přísedící (náhradníky) rozhodčího soudu, kteří jsou státními zaměstnanci, platí v tomto směru předpisy platné pro státní zaměstnance, pro ostatní členy (náhradníky) rozhodčího soudu určí se náhrada skutečných výloh podle směrnic, které vydá ministerstvo spravedlnosti v dohodě s ministerstvy vnitra a financí.

§ 16.

(1) Rozhodčí soud jedná a rozhoduje v senátech složených z předsedy nebo jeho náměstka a čtyř přísedících; jeden je ze stavu soudců z povolání, jeden z jiných osob práv znalých a dva jsou pojistní technici. Předseda rozhodčího soudu nebo jeho náměstek určuje přísedící senátu a povolává náhradníky.

(2) O vyloučení a odmítnutí členů rozhodčího soudu platí obdobně ustanovení o vyloučení a odmítání soudců v civilním řízení sporném.

(3) O odmítnutí přísedících neb jejich náhradníků rozhoduje předseda soudu nebo jeho náměstek. O odmítnutí předsedy neb jeho náměstka rozhoduje prezident krajského soudu civilního v Praze.

(4) Prísedící, kteří nejsou ze stavu soudců z povolání, slíbí jednou pro vždy před zahájením jednání do rukou předsedy rozhodčího soudu nebo jeho náměstka, že budou vykonávat svůj úřad svědomitě a nestranně a že neprozradí tajemství porad a hlasování.

§ 17.

(1) Pokud není stanoveno jinak, platí pro rozhodčí soud obdobně ustanovení civilního řádu soudního. Pro řízení před ním budiž užito přiměřeně ustanovení o řízení před ckresními soudy ve sporných věcech, vyjmaje věci nepatrné.

(2) Soudy a úřady jsou povinny poskytovat rozhodčímu soudu právní pomoc.

§ 18.

(1) Rozhodčí soud se usnáší většinou hlasů. Nejprve hlasují členové — pojistní technici podle stáří, pak ostatní přísedící podle stáří a na konec předseda senátu.

(2) O průběhu a obsahu jednání, jakož

i o výsledku hlasování rozhodčího soudu budiž sepsán protokol. Do protokolu zapíše se i smíř sjeďnaný před rozhodčím soudem.

(3) Zapisovatele určí předseda rozhodčího soudu ze soudních úředníků krajského soudu civilního v Praze.

(4) Rozhodčí soud vydá nález opatřený důvody písemně a doručí jej stranám. Prvopisy nálezů určené pro spisy podpisuje předseda senátu, vyhotovení rozhodnutí určená pro strany a obsílky podpisuje kancelář; jméno předsedovo se vytiskne s dodatkem: „Za správnost vyhotovení řídicí kanceláře“. Potvrzení o právní moci a o vykonatelnosti nálezu podpisuje předseda senátu.

(5) O nákladech řízení před rozhodčím soudem platí obdobně předpisy civilního řádu soudního.

§ 19.

(1) Proti nálezům a usnesením rozhodčího soudu není opravného prostředku.

(2) Stejně není stížnosti proti opatřením předsedy senátu.

§ 20.

(1) Ke krytí závazků z pojistných smluv československého stavu pojištění Fénixu použije se kromě jmění, uvedeného v § 1, odst. 1, větě první vl. nař. č. 101/1936 Sb. z. a n., dluhopisů, které vydá poštovní spořitelna v úhrnné jmenovité hodnotě 450,000.000 Kč. Tyto dluhopisy znějí na majitele, jsou zúročitelné 4% jednou do roka pozadu od 1. října 1937 a budou umořeny v 60 letech, počínajíc rokem 1938, podle umořovacího plánu, sestaveného na základě stejných jednoročních anuit zahrnujících úroky i kapitálové splátky; umořování bude se konati slosováním nebo nákupem na volném trhu za běžnou cenu pod hodnotou jmenovitou. Formu a znění těchto dluhopisů schvaluje ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem vnitra.

(2) Za správné zúročení a splacení těchto dluhopisů ručí podpůrně stát.

(3) Těchto dluhopisů smí býti používáno k úročnému ukládání peněz poštovní spořitelny, nadací a ústavů podléhajících veřejnému dozoru, rovněž k ukládání peněz poručenců a opatrovanců, jakož i peněz depositních a konečně až do výše bursovního kursu, avšak nikoli přes jmenovitou hodnotu, za služební a obchodní kauce.

(4) Tyto dluhopisy jsou osvobozeny od poplatků a jejich úroky i od poplatků i od daně rentové.

§ 21.

(1) K zúročení a umořování dluhopisů vydaných podle § 20 a k úhradě výloh s tím spojených přispívá jednak stát, jednak pojišťovny, oprávněné provzovati v republice československé přímá pojištění životní a proti škodám a úrazu, s vyloučením pojišťoven provozujících výlučně pojištění krupobitní a dobytčí a s vyloučením menších vzájemných pojišťovacích spolků zřízených podle oddílu E pojistného regulativu platného v zemi české a Moravskoslezské (nařízení ze dne 5. března 1896, č. 31 ř. z.) a podle oddílu E pojistného regulativu platného v zemi Slovenské a Podkarpatoruské (vládní nařízení ze dne 19. října 1922, č. 307 Sb. z. a n.); menší vzájemné pojišťovací spolky pro pojištění požární podléhají však této příspěvkové povinnosti, činí-li úhrn přijatých premií podle poslední účetní závěrky nejméně 500.000 Kč.

(2) Příspěvek státu činí 8,000.000 Kč ročně; jest splatný ve čtyřech stejných splátkách ke dni 15. února, 15. května, 15. srpna a 15. listopadu každého roku.

(3) Příspěvek pojišťoven činí:

1. u pojišťoven provozujících pojištění životní 1% výplat konaných vzhledem k úmrtí pojištěné osoby a 2% výplat odkupních sum. Tento příspěvek může býti při výplatě sražen;

2. u všech příspěvkem povinných pojišťoven 0.65% premií přímých pojištění životních a proti škodám a úrazu bez vedlejších poplatků. Tento příspěvek nesou pojišťovny.

(4) Percentuální výše příspěvku stanoveného v odstavci 3, č. 2 může býti ministerstvem vnitra všeobecně snížena nebo zvýšena tak, aby úhrn všech příspěvků uvedených v odstavci 3 činil přibližně částku 12,000.000 Kč ročně. Podrobnosti mohou býti stanoveny vládním nařízením.

(5) Pojišťovny povinné příspěvkem jsou povinny jej odváděti poštovní spořitelně a to pozadu za uplynulé kalendářní čtvrtletí, nejpozději do 15. února, 15. května, 15. srpna a 15. listopadu; z příspěvků neodvedených včas platí se úrok z prodlení ve výši přesahující o 2% eskontní sazbu Národní banky československé.

(6) V roce 1937 činí příspěvek státu jen 2,000.000 Kč, splatných 15. listopadu 1937; ministr financí se zmocňuje, aby tuto částku opatřil úvěrovou operací. Příspěvková povinnost pojišťoven počíná dnem 1. července 1937.

(7) Příspěvek pojišťoven, uvedený v odstavci 3, č. 2, jest u nich při vyměření zvláštní daně výdělkové odpočítatelnou položkou.

§ 22.

(1) Poštovní spořitelna bude vybírat a účtovat povinné příspěvky pojišťoven (§ 21) a bude obstarávat úrokovou a umořovací službu dluhopisů vydaných podle § 20.

(2) Pojišťovny povinné příspěvkem jsou povinny do konce března každého roku předložit poštovní spořitelně výkaz o podkladech, rozhodných podle § 21, odst. 3 pro vyměření příspěvku za uplynulý kalendářní rok. K žádosti poštovní spořitelny může ministerstvo vnitřně přezkoušet správnost údajů výkazu svými orgány, vykonávajícími státní dozor nad soukromými pojišťovnami. Zjistí-li poštovní spořitelna na základě výkazu, že pojišťovna odvedla na příspěvku méně, než byla povinna, předepíše jí k zaplacení do přiměřené lhůty nedoplatek včetně úroků z prodlení. Bylo-li podle zjištění poštovní spořitelny na příspěvku přeplaceno, zúčtuje se přeplatek ve prospěch příspěvků budoucích; přeplatek zúročí se sazbou toho času platnou pro volné běžné účty u poštovní spořitelny. Právo předepsati nedoplatek příspěvku promlčuje se ve 4 letech; promlčení se počíná, jakmile prošel rok, ve kterém příspěvek byl splatný.

(3) Ku provedení ustanovení odstavců 1 a 2 mohou být vydány vládním nařízením podrobnější předpisy.

(4) Příspěvky pojišťoven a úroky z prodlení vymáhají se politickou exekucí na výkaz jejich nedoplateků, potvrzený co do vykonatelnosti poštovní spořitelnou.

(5) Na úhradu hotových výloh (tisku dluhopisů, depositních poplatků a pod.) a správních nákladů spojených s činností poštovní spořitelny při uvedených dluhopisech přísluší tomuto ústavu správní příspěvek a odměna, jejíž výši stanoví ministerstvo vnitřně v dohodě s ministerstvem financí a pošt a telegrafů.

§ 23.

(1) Pojišťovny oprávněné provozovat v republice Československé životní pojištění — s výjimkou Fénixu — jsou povinny ukládati v dluhopisech vydaných podle § 20 každoročně, počínajíc dnem 1. ledna 1937, nejméně 1/2% úhrnné výše premiových rezerv, přenášek pojistného a statutárních rezerv a fondů jakéhokoliv označení, vykázaných ke konci uplynulého kalendářního roku v účetní závěrce. Tato povinnost se netýká fondů pensijních, avšak jen pokud jsou určeny k úhradě pensijních požitků zaručených smlouvami. Při tom u pojišťoven cizozemských považuje se za díl připadající na československý obchod

jakový díl statutárních rezerv a fondů jakéhokoliv označení, tvořených ústředními těchto pojišťoven, jenž se rovná podílu premiových rezerv a přenášek pojistného československého stavu životních pojištění na premiových rezervách a přenáškách pojistného veškerého stavu přímých pojištění životních. Povinnost pojišťoven odebírat dluhopisy trvá, dokud nebudou všechny neumořené dluhopisy Fénixem umístěny.

(2) Plnění povinností podle předchozího odstavce, jsou pojišťovny povinny odebírat dluhopisy za jejich jmenovitou hodnotu prostřednictvím poštovní spořitelny.

(3) Takto odebrané dluhopisy mohou být pojišťovnami oceňovány ve jmenovité hodnotě; započítávají se do povinné držby státních cenných papírů.

Čl. III.

Ustanovení závěrečné.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 22. dubna 1937; provede je ministr vnitřně v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Krofta v. r.

Ing. Dostálek v. r.

Dr. Černý v. r.

Dr. Zadina v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Machník v. r.

Dr. Franke v. r.

Dr. Czech v. r.

Dr. Dérer v. r.

Tučný v. r.

Najman v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Bechyně v. r.

Dr. Spina v. r.

Zajíček v. r.

57.

Vládní nařízení

ze dne 21. dubna 1937

o přechodném snížení celních sazeb na sádro.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. I zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., o mimořádné moci nařizovací, ve znění zákona ze dne 17. června 1936, č. 163 Sb. z. a n.: